

GALVANO DELLA VOLPE

MARXISTICKÁ KRITIKA ROUSSEAU

O AUTOROVI

Galvano Della Volpe (1895-1968), italský marxistický filozof. — Po studiích v Bologni učil (1925-1938) historii a filozofii na lyceu v Ravenně a na své *alma mater*. V roce 1938 byl přijat na katedry historie a filozofie na univerzitě v Messině a svůj post zde zastával až do svého odchodu do důchodu v roce 1965. — Dlouho byl ovlivněn idealistickou filozofií Giovanniho Gentilea. Na počátku 40. let, po setkání s filozofií empirismu, se od idealismu důsledně odvrátil. V Itálii byly jeho práce často vnímány jako “vědecká” alternativa ke gramsciánské verzi marxismu, ze strany italských komunistů (PCI) pokládané za závaznou. Vůči Gramscimu byl Della Volpe kritický mj. proto, že mu jeho dílo připadalo příliš silně zakořeněno v myšlenkách Gentileho a Benedetto Croceho. — Výraznou stopu v dějinách marxismu zanechaly della Volpeho spisy k estetice, jeho pokus vyvinout přísně materialistickou teorii: kladl důraz na roli strukturálních charakteristik a společenského procesu produkce uměleckých děl, v opozici ke Croceho doktríně, kterou považoval za pokračování romantické a mystické tradice devatenáctého století. — Návratným tématem Della Volpeho politické filozofie je problém vztahu Marx - Rousseau. V té souvislosti zkoumal vztahy mezi tím, co se nazývá “dvěma svobodami”: osvícenskou koncepcí občanské svobody u Locka a Kanta, která se stala základem buržoazně demokratické ideologie) a koncepcí rovnostářskou, vyjádřenou v Rousseauově Společenské smlouvě či v pojednání O původu nerovnosti mezi lidmi a předjímající pozdější Marxovy a Engelsovy kritiky buržoazního práva. Díla: Zdroje a vznik hegelovské dialektiky. Díl I.: Hegel mystik

ANOTACE

Článek o interpretaci Rousseaua u Marxe a Engelse vyšel v *New Left Review* i /59, Jan–Feb 1970.

a romantik (1793-1800); Krize romantické estetiky (1941);
Marxistická teorie lidské emancipace (1945); Rousseau a
Marx a další eseje k materialistické kritice (1957); Kritika
vkusu (1960).